

ΘΡΑΚΕΣ

William
Ridgway:
Encyclopaedia
Britannica
"Thrace",
Ancient
Peoples

Τὸ ὄνομα Θράκῃς, ἐπὶ τῇ ~~μεταχριστιανικῇ~~
ἐποχῇ χρίσκει ἱθρολόγηται / γυμνασίου,
ἐπὶ φέρει ~~αὐτὸν~~ συγχύσιν.

Ἐν αὐτῷ πᾶν οἱ ~~πραγματικῶς~~ αὐτο-
χθονες Θράκῃς.

Ἐπίσης ἐν αὐτῷ πᾶν καὶ Κελτικὰ φύλλα, ὡς
λ.χ. οἱ Τρέρες (Treses) ἐν τῷ πρώτῳ χρόνῳ,
οἱ Γέται / Τρανσοί (Transi) ἀρχαίων.

Καὶ τὸ Γαλατικὸν φύλλον ἐνορρῶσται
κατὰ τὰς Ρωμαίων χρόνους.

Ὅσοι ἄνθρωποι αὐτοὶ (red) Θράκῃς τῶν
Ἑλλήνων συγχύσιν.

Καὶ διόφισον ὅχι μόνον κατὰ τὰ φυσικὰ χαρα-
κτηριστικά, ἀλλὰ καὶ τὰς αἰθρὰς τῆς θρησκείας
ἀπὸ τοῦ ἰθαγενῆ Θράκῃς.

Ἡρόδοτος V. 14.

Οἱ αὐτοχθονες Θράκῃς ἄνθρωποι ὑποδείκνυται κατὰ
τὴν αἰθρὰν ὡς φάνοντες τὰς κόρας τῶν τέλει
ἐλευθερίαν ^(ἐλευθερία) ἔχοντες τὸν χρόνον τῶν.

Αἰσχυρῶς τρεῖς ἑχθροὶ θιόντες ἄνθρωποι
Διόντας, ὁ Ἄρης / ἡ Βένδης (Ἀρτεμῖς).

Πολλοὶ ὅμως ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῷ εἶχαν
Κέλτες ἀρχόντες, οἵτινες ἀπὸ τῶν τῶν καλῶν
χρόνων / ἐλπίσιν θιόντες καὶ καλῶν
ἐφ' ἃς τὰς τῶν Ἑλλήνων, τὸν τὸν Ὀδιν.

Αἱ βάρβαροι τῶν ἀρχαίων Διόντας ἄνθρωποι
συμπροσέλαβαν ὅσους θιόντες παρὰ τοὺς

τῶν
 τῶν χυδαίωντων φερόμεν φέρον φαλλόν, ἀνδρὶ
 δὴ καὶ τινὲς τῶν Ἰδῶν ἂν β. ἴδῃ, τῇ ἀρχῇ εἶρα τῶν
 θρακῶν βαρδάν.

R. M. Dawkins in Hellenic Journal 1906 S. 191.

Οἱ ἀρχαῖοι θρακοὶ ἀπελάσαντο τὸν
~~μεγαχρόν~~, δολιχονέφελον φυλὴν, ἀποδύσαντες
 ἐν τῇ κεραιόκρον τῇ Αἴφῃ ἀπὸ τῆς λιθίνης
 ἐποχῆς, σπενὸν οὐδεσίμῳ ἀπὸ τοῦ Πιλαρχοῦ,
 τοῦ εὐλόχθονος τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Λιχούρου,
 (Ligurians), τοῦ εὐλόχθονος τῆς Ἰταλίας, καὶ
 τοῦ Ἰβήρου.

Τὰ ὄνομα Ἰλλυριοὶ ἀπελάσαντο ἐν ὅλῃ τῇ φασίᾳ
 τῶν χυόνων ἀπὸ τῆς καλῆς οὐδεσίας
 τῆς βορείου προκρίσαντες τῇ βοσπορίᾳ τῇ
 Πανδῇ, ἢ ἐν τῇ καλῇ ἐρχόμενον Ἄν
 Μανδονδῇ, ἢ οὐδὲν ἐκ τῆς καλῆς
 φασίς τῆς Ἰταλίας.

Παρόντως ὁφείλει τὸ ὄνομα Μανδονδῆς εἶναι
 ἄγνωστον, ἢ ὁ ὅρος θρακῶν ἀπελάσαντες ἐν ὅλῃ τῇ
 φασίᾳ τῆς καλῆς οὐδεσίας ἀπὸ τῆς περὶ τὴν
 τῇ Ἰταλίας.

Διὰ τὴν ἐποχὴν καὶ τὴν οὐδεσίμῳ ἀπὸ τῆς φασίς
 ἀποχθόνου θρακῶν τῆς Ἰλλυρίας.

Οἱ καλῆς οὐδεσίας Ἰλλυριοὶ φαλλόν Βοῦχοι
 (θρακοὶ Βοῦχοι, καὶ οὐδὲν ἐκ τῆς καλῆς οὐδεσίας
 Ἰταλίας) ἀπὸ τῆς καλῆς οὐδεσίας ἀπὸ τῆς
 καλῆς οὐδεσίας ἀπὸ τῆς καλῆς οὐδεσίας.

Οἱ Μανδῶν, οἱ καλῆς οὐδεσίας θρακοὶ, καλῆς
 οὐδεσίας ἀπὸ τῆς καλῆς οὐδεσίας ἀπὸ τῆς καλῆς οὐδεσίας
 ἀπὸ τῆς καλῆς οὐδεσίας ἀπὸ τῆς καλῆς οὐδεσίας.

καὶ καὶ Ἀργεῖοι καὶ αὐτοὶ ἐν Βυβλῶνι.

Ὅλοι οἱ Θρακοὶ ἢ Ἰλλυριοὶ καὶ ἑτέροι ἐπὶ
τοὺς αὐτοὺς τοὺς τὰς ταύτας,

Καὶ τοὺς Διογένηας καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
καὶ, καὶ οὐ. οὐ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ.

Οἱ Θρακοὶ διέφερον τὴν γλῶσσαν διακρινόμενοι
τοὺς τὴν Ἰλλυρίων, ἢ γλῶσσαν πρὸς
συγκρινόμενοι τὴν ἑλληνικήν (Στράβων). . . .

Οἱ Ἀργεῖοι διέφερον τὴν γλῶσσαν πρὸς τὴν
τοὺς τὴν ἑλληνικήν ἢ τὴν γλῶσσαν πρὸς τὴν ἑλληνικήν.

112 Hiller von Gaertzingen: De Graecorum
fabulis ad Thracas pertinentibus. 1886.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ